

Wendungen, Sätzen u. s. w. Āc. 10, 7. der Reihe nach MBu. 13, 4755. 14, 1016.

पर्याप्तान् (पर्याप्त + अन्) n. für einen Andern bestimmte Speise (STENZLEB) Jāg. 1, 168.

पर्याप्तार्थ (पर्याप्त + अर्थ) m. das Meer der Synonyme, Titel eines Wörterbuchs, Verz. d. Oxf. H. 196, b.

पर्याप्तिकृ (von पर्याप्त) adj. strophisch AV. 19, 22, 7.

पर्याप्तिन् (von 3. इ mit पर्या) adj. 1) umschliessend, umfassend: समत्पर्याप्ती स्यात्सार्वभौमः AIT. Br. 8, 45. — 2) feindlich umgehend: नैन्द्रप्रति पर्याप्तिः AV. 8, 76, 4. — 3) periodisch VS. 30, 45.

पर्याप्तोक्त (पर्याप्त + उक्त) n. eine best. rhetorische Figur Śā. D. 708. PRATĀPAR. 97, b.

पर्याप्तिन् (von अन् mit पर्या) adj. etwa hinfällig: पर्याप्तिणी (गौ) भवति पर्याप्तिव्यैतस्य राष्ट्रम् TS. 2, 1, 4, 7. CĀT. Br. 5, 3, 4, 13. Kīrt. 13, 5.

पर्याप्ती indecl. mit करु, भू und अस् verbunden gaṇa उर्यादि zu P. 4, 6, 1.

पर्यालोचन (von लोच् mit पर्या) n. ein reisliches Überlegen, — in-Betracht-Ziehen KULL. zu M. 7, 205. श० MED. m. 10. पर्यालोचना f. KULL. zu M. 3, 50.

पर्यावर्त (von वर्त् mit पर्या) m. Wiederkehr: संसार० BA. P. 6, 9, 38.

पर्यावर्तन (wie eben) 1) m. N. einer best. Hölle BHĀG. P. 5, 26, 7. — 2) n. das Wiederkehren, Zurückkommen: प्राक्पर्यावर्तनाद्रवे: Schol. zu KĀT. Āc. 173, 9.

पर्याविल (पर्या + आ०) adj. überaus trübe: नवोदकानि RAGH. 7, 37.

पर्यास॑ (von 2. अस् mit पर्या) m. 1) Umdrehung: पर्यासं परिमाणं च गतिं चन्द्रकियारपि MĀK. P. 34, 2. — 2) Einfassung, Verbrämung: वाससः CĀT. Br. 3, 1, 2, 18. — 3) Abschluss, Endstück; so heissen bestimmte Schlussstrophen in den Recitationen AIT. Br. 5, 4, 6. CĀNKH. Br. 29, 3. 30, 9. Āc. 11, 3, 5, 12, 2, 3, 9. अत्यानि सूक्तान्युत्तरयोः सवनयोः पर्यासा इत्याचन्ते 3, 2, 4, 3, 5, 3. LATJ. 3, 6, 26. Āc. 6, 4.

पर्यासन (vom caus. von 2. अस् mit पर्या) n. Umwälzung: लोक० MBu. 8, 4478.

पर्याश्वार (von श्वर् mit पर्या) m. ein Schulterjoch zum Tragen von Lasten AK. 3, 4, 11, 99. HALJ. 4, 73. Bei WILSON folgende Bedd.: conveying, taking; a load; a yoke; storing hay or grain; en ever, a pitcher.

पर्युक्ति m. N. pr. eines Mannes RAGA - TAB. 8, 2459. 2462. 2469. fg.

पर्युक्तण (von उक्त् mit पर्या) 1) n. das Besprengen, Besprengung Āc. GĀB. 1, 8. KĀT. Āc. 4, 15, 7. GOB. 1, 3, 6, 8, 17. GRĀJASĀMGR. 2, 6. CĀNKH. GĀB. 1, 3, 9. KULL. zu M. 3, 84. अग्निं R. GOB. 2, 41, 9. — 2) f. इ॒ ein Gefäß zum Besprengen KAU. 87, 89.

पर्युत्वान (von स्था mit पर्युद्) n. das Aufstehen VJUTP. 62.

पर्युत्सुक (पर्यु + उक्त्) adj. f. आ वेहmूथig, von einem sehnüchigen Verlangen ergriffen, ein Verlangen empfindend nach (dat.): निषमहात्सवदर्शनाय RATNĀV. 5, 1. ohne obj. R. 2, 63, 27 (67, 21. GOB.). आपि सं-प्रतिदेहि दर्शने स्मर पर्युत्सुक एष माधवः KUMĀRAS. 4, 28. CĀK. 99, v. 1. VIKRAM. 34. MĀLAV. 23, 23, 30, 6. पर्युत्सुकीभू CĀK. 99. पर्युत्सुकल n. nom. abstr. RAGH. 8, 67.

पर्युद्दशन (von अस् mit पर्युद्) n. Schuld AK. 2, 9, 3. H. 881. HALJ. 2, 417.

पर्युद्यम् (von पर्यु + उदय) adv. um Sonnenaufgang KĀT. Āc. 4, 7,

25. 15, 12.

पर्युद्दस्त s. u. 2. अस् mit पर्युद्; nachzutragen ist die Bed. ausgeschlossen, ausgenommen: °रात्र्यादिषु MALAMĀSAT. im CKDR. रात्र्यादिपर्युदस्तेत्काले zu jeder anderen Zeit mit Ausnahme der Nacht u. s. w. KULL. zu M. 3, 280.

पर्युद्दस (von 2. अस् mit पर्युद्) m. Ausschluss, Verbot, Ausnahme VJUTP. 110. Cit. aus der Mim. beim Schol. zu TBa. 184. Schol. zu P. 2, 4, 6, 3, 4, 74. 4, 2, 108. 8, 3, 6, 73. SIDDH. K. zu P. 1, 2, 1, 8, 3, 72. KULL. zu M. 3, 280. 5, 5, 9.

पर्युदित s. u. वद् mit पर्यु.

पर्युपवेशन (von विष् mit पर्यु) n. das Umhersitzen KĀT. Āc. 9, 5, 1, 10. पर्युपस्थान (von स्था mit पर्यु) n. das Bedienen, Aufwarten R. 2, 65, 7. das Aufstehen, Erhebung VJUTP. 26.

पर्युपासक (von 1. आस् mit पर्यु) nom. ag. Ehre erzeugend, Verehrer MBu. 3, 13072. वृद्धानाम् BHĀG. P. 1, 12, 25.

पर्युपासन (wie eben) n. 1) das Umlagern MBu. 13, 237. das Umsitzen, im Prakrit: उद्दृणो पञ्जुबासणं श्रादिधोणं । एत्य उबविसम्बू CĀK. 13, 5.

— 2) freundliches, höfliches, liebenswürdiges Benehmen gegen Jmd: इष्टवनानुनयः पर्युपासनम् PRATĀPAR. 21, b, 3. पर्युपासनं प्रसादः 22, b, 2. एतदनुनयवचनद्रवं पर्युपासनम् 33, b, 2. एष नरेश्वरपर्युपासनात्प्रसादः 44, a, 5. das Verehren VJUTP. 53.

पर्युपासितरू (wie eben) nom. ag. 1) der Jmd umwohnt, sich um Jmd herumbewegt: सहस्रं यश (सोमः) दिव्यानो युगानो पर्युपासिता MBu. 12, 7575. — 2) der Jmd Ehre erzeugt, Verehrer: वृद्धानाम् MBu. 2, 2436. 3, 923.

पर्युपति (von वप् mit पर्या) f. das Aussäen AK. 3, 4, 29, 132. H. an. 4, 208. MED. p. 26.

पर्युलूखल (पर्या + उक्त्) gaṇa परिमुखादि zu P. 4, 3, 58, Vārtt.

पर्युषणा n. viell. Dienst, Kult (unregelmässiges nom. act. von वस्, वसति mit पर्या oder fehlerhaft für पर्येषणा): पर्येषिनः CĀT. 1, 381.

पर्युषित s. u. वस्, वसति mit पर्या.

पर्युष्टाण (von 1. उत्तृ mit पर्या) n. das Zusammenhäufen, Zusammenfegen KĀT. Āc. 8, 5, 36.

पर्युष्टत् (von 3. इ mit पर्या) nom. ag. der sich bemächtigt, Herr wird über: नक्तिरस्य पर्युष्टा RV. 1, 27, 8. न तस्य रायः पर्युष्टास्ति 7, 40, 3. अर्थे वाशस्य पर्युष्टास्ति 6, 24, 5.

पर्येषण (von इष् oder एष् mit पर्या) n. und °पाणा f. (= परीष्टि P. 3, 3, 107, Vārtt. 3, Sch.) 1) n. das Suchen, Nachforschen VJUTP. 26. 169.

सीता० MBu. 3, 16213. नास्य पर्येषणं गच्छप्राचीनं नोत दक्षिणम् 5, 1677. 1678. ब्राह्मणेषु मेधावी बुद्धिपर्येषणं चेरू 3, 981. पर्येषणा f. AK. 2, 7, 31. — 2) f. das Dienen, Aufwarten H. 497, Sch.

पर्येष्वय (wie eben) adj. zu suchen: हीयमानेन वै संधिः पर्येष्वयः समेच। विघ्नावर्धमानेन MBu. 9, 229.

पर्येष्टि (von एष् mit पर्या) f. das Suchen nach: आकारचीवर० SADDH. P. 4, 9, b. पर्येष्टि in ders. Verb. 17, b.

पर्येष्टि N. pr., f. पर्येष्टि gaṇa शार्ङ्गरवादि zu P. 4, 1, 78. — Vgl. एक्षि. पर्येष्टि (पर्या + श्रोष्टि) gaṇa परिमुखादि zu P. 4, 3, 58, Vārtt.

पर्व, पर्वति füllen DBĀTUP. 13, 68. — Vgl. 1. पर्, पर्व, मर्व.

पर्व am Ende eines adj. comp. (f. आ) = पर्वन्: त्रिपवणं शेरणा Knoten